

শ্ৰীশ্ৰীশংকৰদেৱ

অসমৰ জাতীয় জীৱনক সাহিত্য-সংস্কৃতি, সভ্যতাৰ এক গৌৰৱময় স্তৰত উপনীত কৰোৱা শ্ৰীশ্ৰীশংকৰদেৱৰ অৱদান অতুলনীয় আৰু অপৰিমেয়। অসমৰ বিভ্ৰান্ত তথা বিশৃংখল সমাজ-জীৱনক সনাতন ধৰ্মমতেৰে মহাপুৰুষজনাই উদ্ভাসিত কৰি তুলিছিল। তেখেতে জাতীয় জীৱনৰ সকলো দিশতে সংস্কাৰমূলক দৃষ্টিভংগীৰে এক পৰিশীলিত জীৱন-বোধ জগাই তুলিবলৈ নিৰন্তৰ প্ৰয়াস কৰিছিল। যাৰ ফলস্বৰূপে আমি ভাৰতীয় জীৱনশৈলীত স-সন্মানে নিজৰ স্থিতিক লৈ গৌৰৱ কৰিব পাৰিছোঁহঁক। আমাৰ জাতীয় সংস্কৃতিৰ ৰীতি-নীতি, চিন্তা-ভাবনা, সৃজন-মনন এই সকলোতে শ্ৰীশ্ৰীশংকৰদেৱৰ পৰশ অনস্বীকাৰ্য। গুৰুজনাৰ প্ৰতিটো সৃষ্টিকৰ্মই অসমীয়া জাতিটোক সমৃদ্ধিশালী কৰি তুলিছে।

কোন দূৰ অতীতৰ ধ্যান মগ্ন যোগী তুমি
তব পুণ্য কিৰণেৰে কৰিলা পবিত্ৰ ভূমি?
নিৰলে বজাই বীণা কোন কবি কাননত
স্বৰ্গৰ বাতৰি আনি দিলা দেৱ মৰতত?
মধুৰ বাক্যৰ তাৰ গভীৰ উদাৰ সুৰে
আজিও উঠিছে বাজি অসমৰ ঘৰে ঘৰে।
যি বীণৰ সুৰেৰেই প্ৰেম মন্দাকিনী ধাৰা।
অসীম সাধনা বলে নমালা স্বৰ্গৰ পৰা।
বোৱালা ভক্তিৰ সোঁত, দিলা ধৰ্ম দিলা জ্ঞান,
দিলা ভাষা অসমক কৰিলা জীৱন দান।
তোমাৰ জীৱনী দেৱ! লিখে এনে সাধ্য কাৰ
গোটেই অসম ভূমি বিস্তৃত জীৱনী যাৰ
অসমৰ ৰীতি-নীতি, অসমৰ সদাচাৰ,
অসমৰ ধৰ্মভাৱ, অসমৰ ব্যৱহাৰ।
সকলোকে তুমি দেৱ! সজালা নতুন সাজে;
তোমাৰ গৰিমা গীতি হৃদয়ে হৃদয়ে বাজে।
বেদ-উপনিষদৰ বাচি বাচি ফুল তুলি
কত যতনেৰে দেৱ! গাঁথিলা ই মালা ধাৰি।

ক্ষুদ্ৰ স্বাৰ্থ, ভিন ভাৱ আঁতৰাই সৰু বৰ
 পিঙ্কিলা ধৰ্ম্মৰ মালা সকলোকে আদৰৰ।
 জ্ঞানী, ভক্ত, কন্মবীৰ অসমৰ বত্ন তুমি
 অশেষ যতনে দেৱ সজালা জনমভূমি।
 তোমাৰ সাজকে পিন্ধি জননীয়ে উলাহত,
 নিজকে চিনাকি দিয়ে হাঁহি হাঁহি জগতত।

কবি - যতীন্দ্ৰ নাথ দুৱৰা

(উৎস- 'যতীন্দ্ৰ নাথ দুৱৰা বচনাৱলী', সম্পাদনা - লক্ষ্মীনাথ তামুলী, পৃষ্ঠা ৪১৪-৪১৫, প্ৰকাশক - লয়াৰ্ছ বুক ষ্টল, পাণবজাৰ গুৱাহাটী, অসম। পাঠৰ উপযোগিতালৈ লক্ষ্য ৰাখি কবিতাটি সংক্ষিপ্ত ৰূপত উপস্থাপন কৰা হৈছে)

জানো আহা

কবি পৰিচয় :

যতীন্দ্ৰ নাথ দুৱৰা (১৮৯২-১৯৬৪) — বিংশ শতিকাৰ অন্যতম শ্ৰেষ্ঠ গীতি কবি যতীন্দ্ৰ নাথ দুৱৰা অসমীয়া সাহিত্যৰ চিৰ বন্দিত ব্যক্তি। ৰোমান্টিক ভাবাদৰ্শৰ গীতিকবিতাই পূৰ্ণ বিকাশ লাভ কৰে যতীন্দ্ৰ নাথ দুৱৰাৰ ৰচনাত।

শিৱসাগৰৰ দিখৌ নৈৰ পাৰত তেখেতৰ জন্ম হৈছিল। তেখেতৰ পিতৃ মাতৃ আছিল শ্যামসুন্দৰ দুৱৰা আৰু পুণ্যদা দুৱৰা।

তেখেতে ১৯০৯ চনত শিৱসাগৰ উচ্চ ইংৰাজী বিদ্যালয়ৰ পৰা প্ৰৱেশিকা পৰীক্ষা পাছ কৰে। ১৯১৩ চনত স্কটিছ চাৰ্চ কলেজৰ পৰা স্নাতক ডিগ্ৰী লাভ কৰে। ইয়াৰ পাছত তেখেতে এম.এ আৰু আইন শ্ৰেণীত নাম লগায় যদিও ডিগ্ৰী নোলোৱাকৈ পঢ়া শেষ কৰিব লগা হয়। ডিব্ৰুগড় জৰ্ভ ইন্সটিটিউচনত শিক্ষকতাৰে চাকৰি জীৱন আৰম্ভ কৰি তেখেতে ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কাঠ কলেজত অধ্যাপনাৰে তেখেতে চাকৰি জীৱনৰ সামৰণি মাৰে।

যতীন্দ্ৰ নাথ দুৱৰাই 'বাঁহী' আলোচনীৰ মাধ্যমেৰে সাহিত্য জগতত আত্মপ্ৰকাশ কৰে। 'ওমৰ তীৰ্থ', 'আপোন সুৰ', 'বনফুল', 'মিলনৰ সুৰ' আৰু 'মৰমৰ সুৰ' আদি তেখেতে ৰচনা কৰা পুথি। তেখেতৰ একমাত্ৰ গদ্যপুথিখন হৈছে 'কথাকবিতা'। 'ওমৰ তীৰ্থ' পাৰস্য কবি ওমৰ খৈয়ামৰ ৰুবায়তৰ তেখেতে কৰা সুন্দৰ ভাঙনি। 'বনফুল' কবিতা পুথিৰ বাবে তেখেতে ১৯৫২ চনত সাহিত্য অকাডেমি পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। তেখেতে এক সহজ-সৰল জীৱন-যাপন কৰিছিল। তেখেতৰ কবিতাবোৰৰ মাজত অনুৰাগিত হয় চিৰন্তন দুখ আৰু বেদনা। ১৯৬৪ চনত যতীন্দ্ৰ নাথ দুৱৰাই শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

- ১। কবিতাটো শুদ্ধকৈ লয়, ছন্দ বক্ষা কৰি পঢ়া।
- ২। কবিতাটো একক আৰু দলীয়ভাৱে আবৃত্তি কৰা।
- ৩। উত্তৰ দিয়া।
  - (ক) কবিয়ে 'ধ্যানমগ্ন যোগী' বুলি কাক কৈছে?
  - (খ) কবিয়ে কিহেৰে ভূমি পবিত্ৰ কৰাৰ কথা কৈছে?
  - (গ) কবি কাননত কি বজোৱাৰ কথা কৈছে?
  - (ঘ) মৰতত কোনে কিহৰ বাতৰি আনি দিলে?
  - (ঙ) কবিতাটোত অসমৰ ঘৰে ঘৰে কি বাজি উঠাৰ কথা কোৱা হৈছে?
- ৪। কবিতাটোৰ মূল কথাখিনি গদ্যৰে লিখা।
- ৫। তলৰ আঁচ টনা শব্দবোৰৰ অৰ্থ সোঁফালৰ বন্ধনীৰ ভিতৰত দিয়া আছে। সেইবোৰৰ শুদ্ধ অৰ্থ বাছি উলিয়াই লিখা।
  - (ক) কোন দূৰ অতীতৰ ধ্যানমগ্ন যোগী তুমি (তন্ময় / বিস্ময় / মহান)
  - (খ) গোটেই অসমভূমি বিস্তৃত জীৱনী যাৰ (শিপাই যোৱা / নাইকিয়া হোৱা / বিয়পি পৰা)
  - (গ) তোমাৰ গৰিমা গীতি হৃদয়ে হৃদয়ে বাজে (যশস্যা / গঞ্জনা / লাঞ্ছনা)
  - (ঘ) স্বৰ্গৰ বাতৰি আনি দিলা দেৱ! মৰতত (পৃথিৱী/ পাতাল / আকাশ)
- ৬। বাক্য ৰচনা কৰা।

পৱিত্ৰ   কৰ্মবীৰ   সদাচাৰ   ৰীতি-নীতি   মৰত   মধুৰ
- ৭। কবিতাটোৰ পৰা শব্দ আনি খালী ঠাই পূৰ কৰা।

মধুৰ ——— তাৰ গভীৰ ——— সুৰে
আজিও উঠিছে বাজি ——— ঘৰে ঘৰে।
যি ——— সুৰেৰেই প্ৰেম ——— ধাৰা।
অসীম ——— বলে নমালা ——— পৰা।
- ৮। প্ৰসংগ সংগতি দৰ্শাই ব্যাখ্যা কৰা।
  - (ক) নিৰলে বজাই বীণা কোন কবি কাননত স্বৰ্গৰ বাতৰি আনি দিলা দেৱ মৰতত?

নিৰীক্ষণৰ পাছত শিক্ষকৰ চহী

(খ) তোমাৰ জীৱনী দেৱ! লিখে এনে সাধ্য কাৰ
গোটেই অসম ভূমি বিস্তৃত জীৱনী যাৰ।

- ৯। শেষৰ ধ্বনি মিল থকা শব্দবোৰ কবিতাটোৰ পৰা বাছি উলিয়াই লিখা।
উদাহৰণ- তুমি - ভূমি   ধাৰা - .....   সাজে- .....
                  সূৰে - .....   জ্ঞান - .....   সদাচাৰ .....

১০। চমুকৈ লিখা।

- (ক) 'স্বৰ্গৰ বাতৰি আনি দিলা দেৱ মৰতত?'..... ইয়াত উল্লেখ কৰা 'স্বৰ্গৰ বাতৰি' কি
বুজাই লিখা।
(খ) কবিয়ে উল্লেখ কৰা মতে শংকৰদেৱে অসমক কি দান দিলে আৰু কিহক নতুন সাজে
সজালে?
(গ) 'কত যতনেৰে দেৱ! গাঁথিলা এই মালাধাৰি।' — ইয়াত কোনে কি মালা গাঁথাৰ কথা
কেছে বুজাই লিখা।
(ঘ) শংকৰদেৱে অসমীয়া সমাজৰ পৰা কি কি আঁতৰালে?

খ — ভাষা অধ্যয়ন (ব্যৱহাৰিক ব্যাকৰণ)

১১। তলত দিয়া শব্দসমূহৰ সমাৰ্থক শব্দ পাঠৰ পৰা বাছি উলিয়াই লিখা।

পৃথিৱী	<input type="text"/>	বাগিচা	<input type="text"/>
মৰম	<input type="text"/>	গংগা	<input type="text"/>
সন্ম্যাসী	<input type="text"/>	গৌৰৱ	<input type="text"/>
অন্তৰ	<input type="text"/>	মিঠা	<input type="text"/>

১২। তলত দিয়া শব্দসমূহৰ বিপৰীত অৰ্থ বুজোৱা শব্দ লিখা।

অতীত	<input type="text"/>	পবিত্ৰ	<input type="text"/>
পুণ্য	<input type="text"/>	জীৱন	<input type="text"/>
প্ৰেম	<input type="text"/>	অশেষ	<input type="text"/>

১৩। কবিতাটোৰ পৰা বিশেষ্য আৰু বিশেষণ পদবোৰ বাছি উলিয়াই দুখন তালিকা
প্ৰস্তুত কৰা।

নিৰীক্ষণৰ পাছত শিক্ষকৰ চহী

১৪। 'যি বীণৰ সুৰেৰেই প্ৰেম মন্দাকিনী ধাৰা।'

এই 'ধাৰা' শব্দটোৰ লগত বেলেগ বেলেগ শব্দ যোগ কৰি বেলেগ বেলেগ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰা হয়। তলত তাৰে কেইটামান শব্দ দিয়া হৈছে। এই শব্দকেইটাৰ অৰ্থ অভিধান চাই লিখা।

ফক্ষু ধাৰা .....

জীৱন ধাৰা .....

ধাৰাসাৰ .....

ধাৰাৰাহিক .....

ধাৰাভাষ্য .....

ধাৰাপাত .....

১৫। এটা শব্দত প্ৰকাশ কৰা।

(ক) কেৱল এজন দেৱতাৰ ওচৰত শৰণ লোৱা -

(খ) বিষুকে ভক্তি কৰে যি -

(গ) একে গুৰুৰ শিষ্য -

(ঘ) সত্ৰ সম্বন্ধীয় -

জানো আহা

“আজিও উঠিছে বাজি অসমৰ ঘৰে ঘৰে”।

“তোমাৰ গৰিমা গীতি হৃদয়ে হৃদয়ে বাজে”।

“বেদ উপনিষদৰ বাচি বাচি ফুল তুলি”

“নিজকে চিনাকি দিয়ে হাঁহি হাঁহি জগতত”

ওপৰৰ পদকেইফাকি কবিতাটোৰ পৰা লোৱা হৈছে। ঘৰে ঘৰে, হৃদয়ে হৃদয়ে, বাচি বাচি, হাঁহি হাঁহি আদি যুৰীয়া শব্দ। ব্যাপকতা, প্ৰগাঢ়তা, সম্পূৰ্ণতা, অপূৰ্ণতা, আকাংক্ষা, পুনঃ পুনঃ, পাৰস্পৰিক আদি বিভিন্ন ভাব বুজাবলৈ যুৰীয়াকৈ যিবোৰ শব্দ ব্যৱহাৰ কৰা হয়, সেইবোৰক যুৰীয়া শব্দ বুলি কোৱা হয়। যুৰীয়া শব্দৰ যোৰ ভাঙি উচ্চাৰণ কৰিলে সেইবিলাকৰ অৰ্থ কেতিয়াবা প্ৰকাশ নাপায়, আকৌ কেতিয়াবা কিবা অৰ্থ প্ৰকাশ পালেও শব্দযোৰৰ প্ৰকৃত অৰ্থ উপযুক্ত জোৰ বা ব্যঞ্জনা হেৰাই যায়। সেইবাবে যুৰীয়া শব্দবোৰ সকলো সময়তে যুৰীয়াকৈ কথিত বা লিখিত ৰূপত ব্যৱহাৰ কৰা হয়। এইদৰে কথাৰে প্ৰকাশ কৰিব নোৱৰা একেখিনি ভাব কেৱল যুৰীয়া শব্দইহে দাঙি ধৰিব পাৰে। অসমীয়া ভাষাত এইবোৰৰ ব্যৱহাৰ বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ।

১৬। তলত দিয়া যুৰীয়া শব্দকেইটাৰে বাক্য সাজা।

- (ক) জয় জয় —
- (খ) কোন কোন —
- (গ) নিজে নিজে —
- (ঘ) দলে দলে —
- (ঙ) পাচিয়ে পাচিয়ে —

গ— জ্ঞান সম্প্রসাৰণ

জানো আহা

মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱে অসমৰ জাতীয় জীৱনলৈ নাট, গীত, ভাওনা, সবাহ আৰু সাহিত্য সৃষ্টিৰ জৰিয়তে সৰ্বাধিক অৱদান আগবঢ়াই গৈছে। তেখেত আছিল একাধাৰে কবি, নাট্যকাৰ, অভিনেতা, সংগীতজ্ঞ, চিত্ৰকাৰ আৰু অসমৰ নৱ বৈষ্ণৱ আন্দোলনৰ গুৰিধৰোঁতা প্ৰবাদ পুৰুষ। সৰ্বগুণাকৰ মহাপুৰুষজনাই সেই সময়ৰ বহুধা বিভক্ত তথা বৰ্ণভিত্তিক সমাজৰ অশুভ দিশসমূহ অৱসান ঘটাবলৈ যি সমাজ সংস্কাৰকৰ ভূমিকা পালন কৰিছিল তাৰ বাবে আমি চিৰকৃতজ্ঞ হৈ থাকিম। অসমৰ বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ লোকক একতাৰ ডোলেৰে বান্ধিবলৈ তেৰাই নামধৰ্ম প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰত ব্ৰতী হৈছিল। প্ৰায় সকলো সম্প্ৰদায়ৰ লোকৰ মাজতেই আছিল তেৰাৰ শিষ্য, যি সম্প্ৰীতি ৰক্ষাৰ অপূৰ্ব চানেকি।

‘এক দেৱ, এক সেৱ, এক বিনে নাই কেৱ’ বোলা নাম ধৰ্মৰ মূলমন্ত্ৰৰ প্ৰবক্তা মহাপুৰুষগৰাকী অসমীয়া জাতীয় জীৱনৰ ‘শংকৰসূৰ্য’ হৈ অনন্তকাল উজলি থাকিব এইবাবেই যে তেৰাই অনৈক্যৰ মাজত ঐক্যৰ সন্ধান কৰি অসমৰ সংস্কৃতিক জাকত জিলিকা কৰি থৈ গৈছে।

১৭। সাৰাংশ লিখা।

‘মৌ-মাথিয়ে ফুলে ফুলে উৰি মধু আহৰণ কৰি মৌচাক নিৰ্মাণ কৰে। সেই চাকৰ কিমান আদৰ মকৰাই কিন্তু নিজৰ পেটৰ পৰা বিজলুৱা আঠা উলিয়াই জাল বয়। মানুহে বাঢ়নীৰে সোঁ কৃত্ৰিম সূতাৰ জাল সাৰি পেলায়। নীৰৱ সাধকসকল মৌ-মাথিৰ নিচিনা হ’ব লাগিব। তেওঁলোৱে বুৰঞ্জীৰ নানান যুগৰ ৰাজনীতি, সমাজনীতি, সাহিত্য-বিজ্ঞানৰ মৌ আহৰণ কৰি আদৰ্শৰ মৌচাক গঢ়ি তুলিব লাগিব।’

১৮। (ক) তোমালোকৰ বিদ্যালয়ত উদ্‌যাপন কৰা বছৰেকীয়া সভাৰ সাংস্কৃতিক প্ৰতিযোগিতামূলক অনুষ্ঠানত তুমি অংশগ্ৰহণ কৰা নে নকৰা? তলত দিয়া বিভিন্ন বিষয়ৰ তালিকাখনত তোমাৰ ভাললগা বিষয়কেইটাত '✓' চিন দিয়া।

(১) গীত (২) অভিনয় (৩) ছবি অঁকা (৪) আবৃত্তি

(৫) ঢোল বাদন (৬) বেহেলা বজোৱা (৭) বাঁহী বাদন (৮) তবলা বজোৱা

(খ) শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱে সমাজ সংস্কাৰ কৰি সমাজক নতুন জীৱন দান দিছিল। তোমালোকে তেনে ধৰণেৰে সমাজৰ কাম কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰানে? তোমালোকৰ বিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সহযোগত সমাজৰ কিবা কাম কৰিছা যদি সেই বিষয়ে চমুকৈ লিখা।

(গ) বৰ্তমান সমাজত চলি থকা ডাইনী হত্যা আৰু ৰাগিয়াল বস্তু সেৱন সম্পৰ্কত তোমালোকৰ মতামত প্ৰকাশ কৰা।

বৰগীত গাওঁ আহা-

ধ্ৰুং — কানাইৰ কমল মুখ পেখিতে নয়ন সুখ
কোটি ইন্দু জিনি পৰকাশে।
শ্যামল সুন্দৰ বৰ নৱ নীল জলধৰ
তনু ভাল শোহে পীতবাসে ॥
পদ— আভীৰ বালেক সঙ্গে খেলান খেলায় ৰঙ্গে
ৰহিয়া কদম্ব তৰুতলে।
হাঁহি হাঁহি বংশী বায় বন্ধিম নয়নে চায়
কদম্বৰ মালা ল'লে গলে ॥
অৰুণ চৰণ মাজে সঞ্জীৱ ৰামকে বাজে
সাজে কোটি মনমথ জিনি।
যমুনা পুলিন বনে ধায়া ধায়া ৰঙ্গ মনে
গেথুৱা খেলায় যদুমণি।
তেজিয়া বৈকুণ্ঠ সুখ লীলায়ে গোপৰ ৰূপ
ধৰি হৰি গোধন চৰায়।
ভকত বৎসল দেৱ নাহি হৰি সম কেৱ
মাধৱ দীন গুণ গায় ॥

—শ্ৰীশ্ৰীমাধৱদেৱ

(উৎস : - 'বৰগীত' মহাপুৰুষ শ্ৰীশ্ৰীশঙ্কৰদেৱ আৰু শ্ৰীশ্ৰীমাধৱদেৱ ক্ৰিষ্টিত, পৃষ্ঠা- ১৩৮, সম্পাদক : হৰিনাৰায়ণ দত্তবৰুৱা, প্ৰকাশক- জ্যোতিষ্ৰ নাৰায়ণ দত্তবৰুৱা, পাণবজাৰ, গুৱাহাটী।)

☞ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক বৰগীতটো গোৱাৰ অভ্যাস কৰাত সহায় কৰিব

শব্দৰ অৰ্থ জানো আহা

শব্দ	অৰ্থ
শোহে	- শোভে, শোভা পায়
ঝমকে	- চকমকে, চকমক্কে
গেগুৱা	- ঢোপ খেল

জানো আহা

বৰগীত - মহাপুৰুষদ্বয়ৰ অন্যতম অৱদান বৰগীত। মহাপুৰুষ দুজনাই ৰচনা কৰা গীতবোৰক পৰৱৰ্তী বৈষ্ণৱ ভক্তইহে বৰগীত আখ্যা দিয়ে। বৰগীতসমূহক স্বৰ্গীয় ড° বাণীকান্ত কাকতিয়ে Noble Numbers আৰু স্বৰ্গীয় কালিৰাম মেধিয়ে Songs Celestial আখ্যা দিছে। বিষয়বস্তু মহত্ব, ৰচনাভংগীৰ সৌষ্ঠৱ, শাস্ত্ৰীয় সুৰৰ গাভীৰ্য আৰু কল্পনাৰ সংযমে এই গীতবোৰক শাস্ত্ৰীয় সংগীতৰ মৰ্যাদা প্ৰদান কৰিছে। মহাপুৰুষ শংকৰদেৱে বাৰকুৰি বৰগীত ৰচনা কৰিছিল বুলি জন যায়। বৰগীতৰ ভাষা ব্ৰজাৱলী।

গুণমালা - গুণমালা পুথিখন কুসুমমালা ছন্দত ৰচিত। মহাৰাজ নৰনাৰায়ণৰ অনুৰোধ ক্ৰমে বিশাল 'শ্ৰীমদ্ভাগৱত'ৰ সাৰমৰ্ম ৩৭৭ টা পদত অন্তৰ্ভুক্ত কৰি শংকৰদেৱে 'গুণমালা' পুথিখন ৰচনা কৰে। এইখন ভাগৱতৰ অতি সংক্ষিপ্ত ৰূপ। হাতী মাৰি ভূৰুকাত ভৰোৱাৰ দৰে ভাগৱত সদৃশ বিশাল আৰু তত্ত্বগধুৰ গ্ৰন্থখন মাত্ৰ ৩৩৭ টা পদত ৰচনা কৰি শংকৰদেৱে যেন অসাধ্য সাধন কৰিলে।

কীৰ্তন - কীৰ্তন মহাপুৰুষজনাৰ কাব্য প্ৰতিভাৰ শ্ৰেষ্ঠ নিদৰ্শন। ই অসমীয়া বৈষ্ণৱ সাহিত্যৰ কীৰ্তিস্তম্ভ স্বৰূপ। কীৰ্তনখন ২৭ টা স্বয়ংপূৰ্ণ খণ্ডৰ সমষ্টি। ন বিধ ভক্তিৰ ভিতৰত নাম ধৰ্মত শ্ৰৱণ আৰু কীৰ্তনতে গুৰুত্ব দিয়া হৈছে। এই তত্ত্ব কীৰ্তনত সুন্দৰকৈ প্ৰকাশ পাইছে। নাম-প্ৰসংগৰ উপযোগী কৰি ঘোষা আৰু পদত কীৰ্তন পুথি ৰচনা কৰা হৈছে।

ঘ — প্ৰকল্প

১৯। (ক) মহাপুৰুষ শ্ৰীশ্ৰী শংকৰদেৱ আৰু মহাপুৰুষ শ্ৰীশ্ৰীমাধৱদেৱ বিৰচিত একোটকৈ বৰগীত সংগ্ৰহ কৰা আৰু শ্ৰেণীকোঠাত সুৰ লগাই গাবলৈ চেষ্টা কৰা।

(খ) “জীৱৰ সাৰথি নাই অ’ আত্মা..... জীৱৰ সাৰথি নাই”

— জিকিৰটো সংগ্ৰহ কৰি আনি গাবলৈ চেষ্টা কৰা।

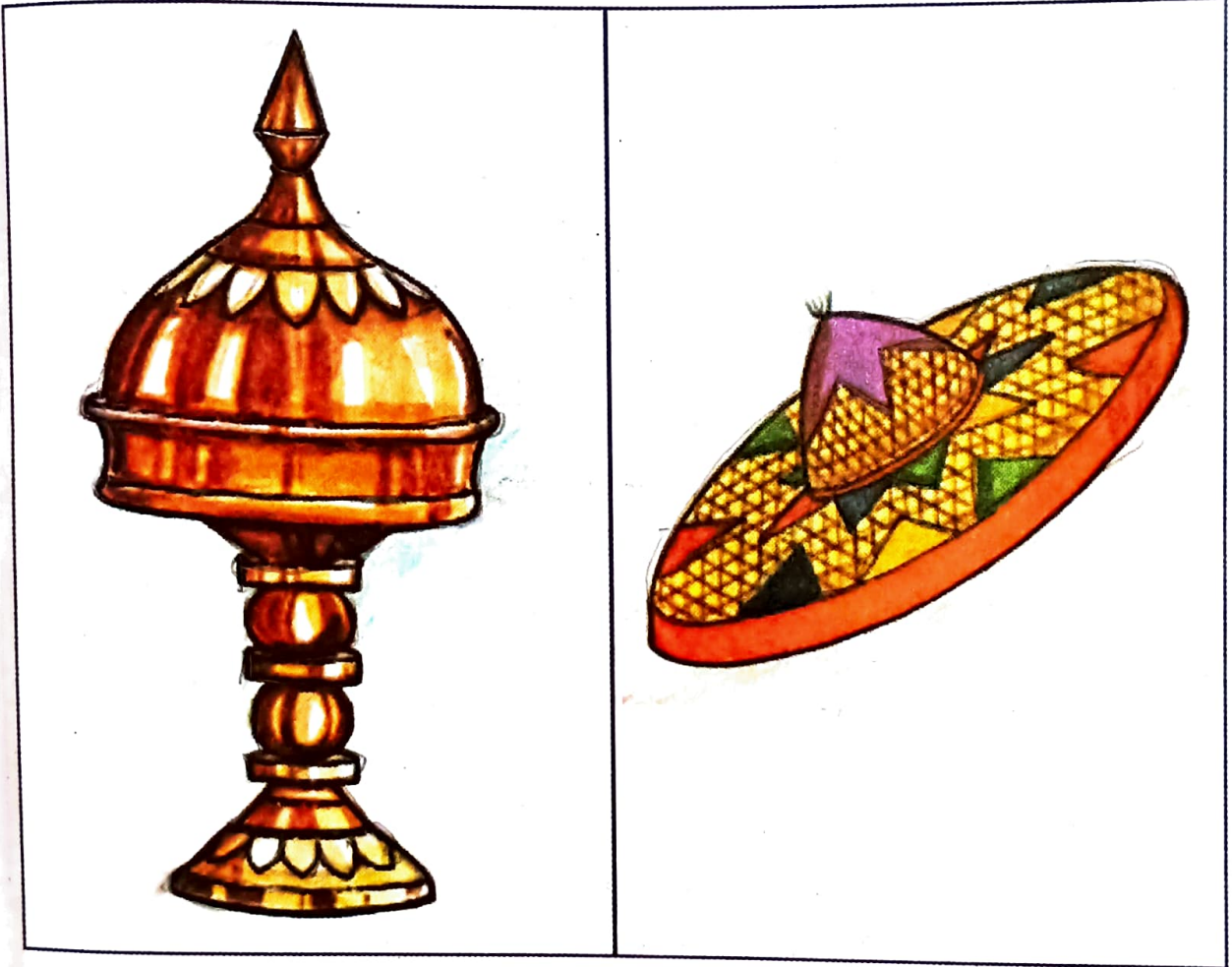
☞ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক সহায় কৰিব।

২০। ‘অসমৰ সমাজ-সংস্কাৰ, সুকুমাৰ কলা আৰু সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰত মহাপুৰুষ শ্ৰীশ্ৰীশংকৰদেৱৰ অৱদান অতুলনীয়।’

ওপৰৰ কথাখিনি সাৰোগত কৰি তলত দিয়া বিষয়সমূহৰ পৰা যিকোনো এটা বিষয় বাছি লৈ ২৫০ টা শব্দৰ ভিতৰত এখন ৰচনা লিখা।

- সমাজ-সংস্কাৰক শঙ্কৰদেৱ
- সাহিত্য-সংস্কৃতি সেৱক শঙ্কৰদেৱ
- সুকুমাৰ কলা সাধক শঙ্কৰদেৱ

২১। তলত দিয়া ছবিকেইখন আঁকিবলৈ চেষ্টা কৰা।

পাঠটোৰ পৰা আহৰণ কৰিবলগীয়া অৰ্থতা

- কবিতাটো শুদ্ধ উচ্চাৰণেৰে পঢ়ি বুজি পোৱা আৰু আবৃত্তি কৰিবলৈ শিকা
- কঠিন শব্দৰ অৰ্থ জনা
- পাঠভিত্তিক প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিব পৰা
- কবিতাটোৰ মূলভাব বুজি লিখিব পৰা
- বাক্য ৰচনা কৰিব পৰা
- প্ৰসংগ সংগতি দৰ্শাই ব্যাখ্যা কৰিব পৰা
- কবি যতীন্দ্ৰ নাথ দুৱৰাৰ বিষয়ে জনা
- সমাৰ্থক শব্দ আৰু বিপৰীত অৰ্থ বুজোৱা শব্দ লিখিব পৰা
- যুৰীয়া শব্দ জনা
- মহাপুৰুষ শ্ৰীশ্ৰীশংকৰদেৱৰ বিষয়ে জনা আৰু অসমীয়া সাহিত্যলৈ মহাপুৰুষজনাৰ অৱদানৰ বিষয়ে জনা
- বৰগীতৰ বিষয়ে জনা আৰু গাবলৈ আগ্ৰহী হোৱা
- মহাপুৰুষৰ শ্ৰীশ্ৰীশংকৰদেৱৰ জীৱনৰ আদৰ্শৰে অনুপ্ৰাণিত হৈ নিজৰ জীৱন গঢ়িবলৈ উৎসাহিত হোৱা

শিকাৰুৰ পাঠভিত্তিক অৰ্থতাৰ মূল্যায়ন

কবিতাপাঠ	কবিতা শুদ্ধ উচ্চাৰণেৰে পঢ়ি আবৃত্তি কৰিব পৰা	কবিতাটোত থকা কঠিন শব্দৰ অৰ্থ জনা আৰু পাঠভিত্তিক প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিব পৰা	কবিতাটোৰ মূলভাৱ বুজি লিখিব পৰা	ব্যাখ্যা কৰিব পৰা		
ভাষা অধ্যয়ন (ব্যৱহাৰিক ব্যাকৰণ)	সমাৰ্থক শব্দ আৰু বিপৰীত অৰ্থ বুজোৱা শব্দ লিখিব পৰা	যুৰীয়া শব্দ, জতুৱা ঠাঁচ বাক্যত ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ শিকা	বিশেষ্য পদৰ ভাগকেইটা জানি লৈ শ্ৰেণীৱদ্ধ কৰিব পৰা	এটা শব্দত প্ৰকাশ কৰিব পৰা	বাক্যৰচনা কৰিব পৰা আৰু খালী ঠাই পূৰণ কৰিব পৰা	
জ্ঞান সম্প্ৰসাৰণ	মহাপুৰুষৰ শ্ৰীশ্ৰীশংকৰদেৱৰ জীৱনী আৰু ৰচনাৱলী সম্বন্ধে জনা	বৰগীতৰ বিষয়ে জনা আৰু গাবলৈ শিকা	মহাপুৰুষ শ্ৰীশ্ৰীশংকৰদেৱৰ আন ৰচনাৱলীৰ বিষয়ে জনা			
প্ৰকল্প	মহাপুৰুষ দুজনাৰ বৰগীতৰ লগতে জিকিৰ সংগ্ৰহ কৰি গাবলৈ শিকা	মহাপুৰুষ শ্ৰীশ্ৰীশংকৰদেৱৰ বিষয়ে ৰচনা লিখিব পৰা				

অৰ্থতা আয়ত্ত হ'লে ওপৰৰ তালিকাখনৰ তলৰ খালী ঘৰত ✓ চিন দিব আৰু নহ'লে x চিন দিব। অৰ্থতা আয়ত্ত নোহোৱা শিকাৰ অতিৰিক্তভাৱে শিকাই পুনৰ মূল্যায়ন কৰিব।